

ledes, at man i Kjøbenhavn gjorde et Oprør i Marts 1848, ja endog, at man ved Oprøret i Kjøbenhavn tvang de Andre til at værne om deres frænkede Rettigheder.

Jeg vil langifra ikke sige, at man ved at følge Regjeringens Form giver denne Anskuelse Medhold; men jeg vil kun med Bestemtbed påastaae, at det gjøres en heel Deel lettere i den store Masses Dine at give Begivenhederne her dette Udseende, naar vi ligefrem ophæve Grundloven, end naar vi kun vedtage uundgaaeligt nødvendige Forandringer i samme, og dette er saa meget mere Tilfældet, som denne Ophævelse af Grundloven, Substitutionen af en ny, og vel at mærke det, som ved Siden deraf bydes os, Detroeringen af en Fællesforfatning vil i Tiden temmelig nær falde sammen med det Tidspunct, hvor andre Stater, der virkelig ad en revolutionair Vej naaede en fri Forfatning i 1848, omtrent havde den samme Skæbne. Jeg mener derfor, at det er ikke uvigtigt, at vi ogsaa med Hensyn til den Titel, som vi give Udbyttet af vore Forhandlinger, holde os til den Form, som meest ligner den Grundvold, hvorpaa vi staae, og mindre ligner den Grundvold, hvorpaa Andre staae.

Nu har den høitærede Minister sagt, at det vilde være lettere at sige vedtaget Forandringer, naar vi ikke foretog denne Ombytning af Redactionen. Deri kan jeg imidlertid ikke være ganske enig med den høitærede Minister; ja, dersom Ministeren troer, at det vil lykkes ham ved 3die Behandling at faae gennemført omtrent alle de Forandringer, han ønsker, omtrent heel og holdent at faae restitueret Regjeringens Udcast, saa forstaaer det sig, saa vil jeg ikke nægte, at Forandringerne vilde blive saa mange, at det vil blive lettere at angive, hvad der bliver staaende; men, skulde der ogsaa være et enkelt Punct, hvori man kunde være tilbøielig til at give efter, for at opnaae en Overenskomst, saa antager jeg dog ikke, at det vil være Tilfældet med saamange Puncter, at man vil behøve synderligt at forandre den første Afdeling af den foreslaaede Redaction. Jeg skulde snarest troe, at man kunde være tilbøielig til at cedere nogle Forandringer i den anden Afdeling, men deri vil

det jo være lige let i begge Tilfælde at foretage Forandringer. Overhovedet maa jeg med Hensyn til en saadan Overenskomst bemærke, at den høitærede Minister vist ikke let vil kunne opnaae en saadan, som han har udtalt Ønsket om, uden ved at stille bestemt formulerede Ændringsforslag; saadanne vil han vistnok lettere end nogen Anden være istand til at stille, saaledes, at Resultatet tilsidst bliver aldeles efter hans Ønske, uden Hensyn til, om man vedtager den forandrede Redaction, eller bliver ved den gamle.

Da jeg haaber ikke oftere at behøve at tage Ordet, kan jeg dog ikke undgaae at yttre mig om enkelte af de stillede Ændringsforslag. Jeg maa saaledes vedgaae, at ved det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 54 af 6 Medlemmer, vil Tanken i Ændringsforslaget Nr. 43 efter min Mening blive udtrykt endnu noget mere correct. Jeg troer ikke, at det i Realiteten vil have nogen som helst Betydning, men jeg troer, at den Hensigt, man har haft med den nye Redaction, bedre vil kunne opnaaes ved at vedtage dette Ændringsforslag, hvilket jeg derfor har istunde at stemme for; Ændringsforslaget under Nr. 55 betragter jeg derimod som mindre betydende. Det er af flere ærede Rigsdagsmænd foreslaaet, at man ligefrem skulde vedtage, at Forbeholdet i den nu gjældende Grundlovs Indledning skulde udgaae; men jeg troer vistnok, at dette beroer paa en Misforstaaelse. Forbeholdet findes vel i Indledningen, men Indledningen er ingen Lov, den er kun en Udtalelse af Statens Overhoved, i det Øieblik han stadfæstede denne Lov. Det er noget mere omfangsrigt og mere indholdsrigt, men iøvrigt af samme Bestaaffenhed som de Ord, hvormed enhver anden Lov begynder: „Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Wort Samtykke stadfæstet følgende Lov“. Det maa jo berøe paa Ministeriet, om det, hvis overhovedet den hele Sag kommer til at træde i Live, vil anbefale Hs. Majestæt udtrykkeligt i Indledningen til det nye Lovgivningsarbejde, som da vil fremskomme, at udtale, at dermed er Forbeholdet fyldestgjort; men jeg mener, at selv om det ikke udtales, saa vil det være aabenbart for Alle og Enhver, at det er fyldestgjort, og det